

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ג' אָדָר:

סֵדֶר לְקוּפְיֵי מוֹתְרֵי"ן הַיּוֹמִיּוֹת:

וְצָרִיךְ: שְׁתַּתְּפֵשֶׁט הַיְרָאָה עַל כָּל חֲלָקֵי עֲשִׂירוֹת, שֶׁהֵם נֶחֱלַת אָבוֹת כַּנִּ"ל. דְּהֵינּוּ בְּחִינַת שְׁלֹשׁ קוּיִן, בְּחִינַת (בְּבֹא מְצִיעָא מ"ב): 'לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ אָדָם מְעוֹתָיו, 'שְׁלִישׁ בְּפֶרֶק מְטִיא', וְשְׁלִישׁ בְּקַרְקַע', וְשְׁלִישׁ בִּידוֹ'. וְשִׁלְשָׁה חֲלָקִים אֵלוֹ שֵׁישׁ בְּעֲשִׂירוֹת, הֵם כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים עֲשִׂירוֹת שְׁנוֹזָכָר בַּתּוֹרָה. כִּי בְּכֹל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִזְכָּר עֲשִׂירוֹת, כִּי־אֵם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֵלוֹ. דְּהֵינּוּ אֵצֶל סְדוּם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית י"ד): "וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הִעֲשִׂרְתִּי אֶת אַבְרָם". וְאֵצֶל רַחֵל וְלֵאָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שָׁם ל"א): "כִּי כָל הָעֹשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹקִים" וְכוּ'. וְאֵצֶל שְׁקָלִים, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (שְׁמוֹת ל): "הָעֹשֶׂר לֹא יִרְבֶּה".

כִּי שְׁלִישׁ שְׁבַפְרֵק מְטִיא, הוּא כְּנֶגֶד הָעֲשִׂירוֹת שְׁנוֹזָכָר אֵצֶל סְדוּם. כִּי בְּסְדוּם כְּתִיב, (אִיּוֹב כ"ח): "הַנְּשַׁכְּחִים מִנִּי רָגֵל" (עֵיִן סְנַחֲדְרִין ק"ט). כִּי הֵם רָצוּ לְבַטֵּל הַמִּשָּׁא וּמִתָּן, שֶׁהוּא בְּחִינַת רָגֵל, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (דְּבָרִים ל"ג): "שְׂמַח זְבֻלוֹן בְּצִאֲתָךְ", עַל כֵּן צָרִיךְ דְּוִקָא מִשָּׂא־וּמִתָּן. וְזֵהוּ, 'שְׁלִישׁ שְׁבַפְרֵק מְטִיא': וְשְׁלִישׁ שְׁבַקְרַקַע', הוּא כְּנֶגֶד הָעֲשִׂירוֹת שְׁנוֹזָכָר אֵצֶל רַחֵל וְלֵאָה. כִּי בְּאַמַּת עַקֵר הָעֲשִׂירוֹת, הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַתְּבוּנָנוֹת. אֲבָל בְּלֹא זֶה, הָעֲשִׂירוֹת הוּא רַק בְּשִׁבִיל נָשִׁים, וְקִטְנֵי הַדַּעַת כְּמוֹתָן. וְזֵהוּ שְׁאֲמָרוֹ: "כִּי כָל הָעֹשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹקִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבַנֵּינוּ", הֵינּוּ שְׁכָל הָעֲשִׂירוֹת הוּא רַק בְּשִׁבִיל נָשִׁים וְקִטְנֵי הַדַּעַת כְּמוֹנוֹ. אֲבָל אֵתָּה, "וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ אֱלֹקִים עֲשֵׂה", דְּהֵינּוּ שְׁאֵתָּה צָרִיךְ לְהָעֲשִׂירוֹת בְּשִׁבִיל הַתְּבוּנָנוֹת בְּגִדְלַת ה'. וְכְנֶגֶד זֶה הוּא בְּחִינַת

תַּחֲיֵה אֶת בְּעַלְיָהּ". וּבְשֶׁהֶעֱבֹדָה הִיא עִם שֹׁכֵל, מְשִׁימִין בָּהּ חַיִּוֹת
 שְׁתוּכֵל לְהַתְעַלּוֹת. אָבֵל כְּשֶׁנוֹפֵל לְבַחֲיַנַּת מַחִין דְּקַטְנוֹת, בְּחִינַת
 שְׁנָה, אֵין יָכוֹל לְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה.

וַיֵּשׁ שֶׁנֶּפְלוּ לְבַחֲיַנַּת שְׁנָה, עַל יְדֵי תַאֲזוֹת וּמַעֲשִׂים רָעִים. וַיֵּשׁ
 שָׁהֵם אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וַיִּפִּים, רַק שֶׁנִּפְּלָתָם הוּא עַל יְדֵי
 אֲכִילָה. כִּי לְפַעַמִּים כְּשֶׁאוֹכֵל הָאָדָם מֵאֲכָל שְׁלֵא נִתְבָּרַר עַדִּין
 לְמֵאֲכָל אָדָם, עַל יְדֵי זֶה נוֹפֵל מַחוּ לְבַחֲיַנַּת שְׁנָה. כִּי כִּמוֹ
 שְׂבַגְשָׁמִיּוֹת, יֵשׁ מֵאֲכָלִים שְׂמֵרְבִים שְׁנָה, וַיֵּשׁ שְׂמֵמַעֲטִים שְׁנָה.
 כִּמוֹ כֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, יֵשׁ מֵאֲכָלִים שְׁלֵא נִתְבָּרַרוּ, שְׂמֵפִילִין לְבַחֲיַנַּת
 שְׁנָה. וּבְשֶׁאוֹכֵל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, אֲזִי הוּא בְּחִינַת: "לֶחֶם הַפָּנִים"
 (שְׁמוֹת ל"ה). כִּי הַשֹּׁכֵל הוּא הַפָּנִים, כִּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (קִהְלֶת ח'): "חֲכַמַּת אָדָם
 תֹּאִיר פָּנָיו". אָבֵל כְּשֶׁאֵין אֲכִילָתוֹ בְּקִדְשָׁה, אֲזִי אוֹבֵד פָּנָיו, הֵינּוּ
 הַשֹּׁכֵל, וְנוֹפֵל לְבַחֲיַנַּת שְׁנָה. כִּי עַקֵר הַמֵּאֲכָל הוּא לְהַחֲיֹת הַלֵּב,
 כִּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (רוֹת ג'): "וַיֹּאכֵל וַיִּשְׁתֶּ וַיֵּיטֵב לְבוֹ", וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ
 רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (מִדְרָשׁ רַבָּה בְּרֵאשִׁית פָּרָשָׁה מ"ח): 'פִּתְאָ סֵעֲדָא
 דְּלִבָּא'. וּבְשֶׁאֵין הַמֵּאֲכָל מְבָרָר, וְאֵין אוֹכֵל אוֹתוֹ בְּקִדְשָׁה, אֲזִי
 מִבִּיא רֵעַ אֶל הַלֵּב. וְעַל יְדֵי רֵעַ הַלֵּב, נִתְקַלְקַל הַפָּנִים, כִּמוֹ שְׂכַת־טוֹב
 (נְחֻמָּיָה ב'): "מִדּוּעַ פָּנֶיךָ רָעִים, אֵין זֶה כִּי אִם רֵעַ לֵב". וְכֵן לְהַפְּךָ,
 בְּקִשְׁתַּת הַפָּנִים, דִּהְיִנוּ שִׁיחֹזֵר וַיִּבְקֹשׁ פָּנָיו, הוּא תָלוּי בְּתַקוּן הַלֵּב,
 כִּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (תְּהִלִּים כ"ז): "לָךְ אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי". וְעַל כֵּן לְפַעַמִּים
 עַל יְדֵי מֵאֲכָל שֶׁאֵין מְבָרָר, שֶׁעַל יְדוֹ נִתְקַלְקַל הַלֵּב, עַל-יְדֵי-זֶה
 אוֹבֵד הַפָּנִים, וְנוֹפֵל לְבַחֲיַנַּת שְׁנָה. וְצָרִיךְ לְעוֹרְרוֹ מִשְׁנָתוֹ. וְאִי
 אֶפְשָׁר לְעוֹרְרוֹ, כִּי אִם כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר מֵעֲצָמוֹ, כִּי צָרִיךְ אֶתְעַרוֹתָא
 דְּלִתְתָא. רַק כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר מֵעֲצָמוֹ, אִם לֹא הָיוּ מְעוֹרְרִין אוֹתוֹ, הָיָה
 נִשְׁאָר יָשׁוּן יוֹתֵר. עַל כֵּן צָרִיךְ תִּכְפֹּף כְּשֶׁמִּתְעוֹרֵר, לְהִרְאוֹת לוֹ פָּנָיו,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בַּסּוּר מִזֶּה רִנְיָת זִיז"ל "עָרַךְ עָנְיִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרִי לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשְׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוּת ע

וְלַהֲלַבֵּשׁ אוֹתוֹ בְּפָנָיו שְׁנֵסֶתֶלֶק מִמֶּנּוּ בְּשַׁעַת שְׁנָה, וְזֶהוּ בְּחִינַת
הַתְּעוֹרְרוֹת הַשְּׁנָה:

וּבְשָׂרוּצִין לְהִרְאוֹת לוֹ פָּנָיו, וְלְעוֹרְרוֹ מִשְׁנָתוֹ, צְרִיכִין
לְהִלְבִּישׁ לוֹ אֶת הַפָּנִים בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת. כִּי יֵשׁ
שְׁבַעִים פָּנִים לַתּוֹרָה, וְהֵם בְּחִינַת שְׁבַעִים שָׁנִים, כִּי כָּל אֶחָד
מִשְׁנָה מַחְבְּרוֹ. וְצְרִיכִין לְהִלְבִּישׁ אֶת הַפָּנִים דְּוָקָא, מִחֲמַת שְׁלֹשָׁה
טַעֲמִים:

א. כִּי כִּמוֹ שְׁמַרְפָּאִין אֶת הָעוֹר, צְרִיכִין לְסַגְרוֹ, שְׁלֵא יִרְאֶה אֶת
הָאוֹר פְּתָאִם. וְצְרִיכִין לְצַמְצֵם לוֹ אֶת הָאוֹר, כִּדִּי שְׁלֵא יִזִּיק
לוֹ מִה שְׁיִרְאֶה פְּתָאִם. כִּמוֹ כֵּן לְזֶה שְׁתִּיהַּ בְּשְׁנָה וּבְחֻשְׁדֵּי זְמַן רַב,
כְּשָׂרוּצִין לְהִרְאוֹת לוֹ פָּנָיו וְלְעוֹרְרוֹ, צְרִיכִין לְהִלְבִּישׁ לוֹ אֶת הַפָּנִים
בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, כִּדִּי שְׁלֵא יִזִּיק לוֹ פְּתָאִם הָאוֹר. וְזֶה בְּחִינַת
(תְּהִלִּים י"ז): "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְיֶה פָּנִיךָ", 'צַדִּיק', הוּא בְּחִינַת לְבוּשֵׁין,
בְּחִינַת (אִיּוֹב כ"ט): "צַדִּיק לְבִשְׁתֵּי". אֲזִי: "אֶשְׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמּוֹנְתֶךָ".
כִּי אֲזִי יָכוֹל לְרְאוֹת אַחֲרֵיכֶךָ בְּהַקִּיץ, דְּהֵינּוּ כְּשִׂמְקִי צִין וּמְעוֹרְרִין
אוֹתוֹ מִהַשְּׁנָה, כִּי לֹא יִזִּיק לוֹ הָאוֹר פְּתָאִם כִּנ"ל: וְהַטַּעַם הַשְּׁנִי,
כִּי צְרִיךְ לְהִלְבִּישׁ, כִּדִּי שְׁלֵא יִתְאַחֲזוּ הַחִיצוֹנִים בּוֹ:

סִדְרָא קַצְוֹר לְקוּטִי מִזֶּה רִנְיָת הַיּוֹמִי:

ז בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִזְכַּר תְּבַת עֲשִׂירוֹת רַק שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הֵינּוּ
אַצֵּל סְדוּם: "וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הֶעֱשִׂיתִי אֶת אֲבָרָם" (בְּרֵאשִׁית י"ד כג).
וְאַצֵּל רַחֵל וְלֵאָה "כִּי כָּל הָעֹשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹקִים" וְכוּ' (שָׁם ל"א טז).
וְאַצֵּל שְׁקָלִים: "הֶעֱשִׂיר לֹא יִרְבֶּה" (שְׁמוֹת ל' טו), כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה חֲלָקֵי
הָעֲשִׂירוֹת הַנ"ל. שְׁלִישׁ שְׁבַפְרָק־מִטָּיָא הוּא כְּנֶגֶד הָעֲשִׂירוֹת שְׁנֵי זְכָר
אַצֵּל סְדוּם, כִּי בְּסְדוּם כְּתִיב: "הַנְּשַׁכְּחִים מִנִּי רָגֶל" (אִיּוֹב כ"ח ד),
שְׂרָצוּ לְבַטֵּל הַמַּשָּׂא וּמִתָּן שְׁהוּא בְּחִינַת רָגֶל כִּמוֹ שְׁכַתּוּב: "שְׂמַח

זבולון בַּצֵּאתְךָ" (דְּבָרִים ל"ג יח) וְעַל כֵּן צָרִיד דְּוָקָא שְׁלִישׁ בְּפֶרֶק מְטִיא
וּמִשָּׂא וּמִתָּן. וּשְׁלִישׁ שְׁבַקְרַקַּע הוּא כְּנֶגֶד הָעֲשִׂירוֹת שְׂאֵצֶל רְחֵל
וְלֵאָה כִּי בְּאֶמֶת עִקַּר הָעֲשִׂירוֹת הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַתְּבוּנָנוֹת
הַתּוֹרָה, אֲבָל בְּלֹא זֶה הָעֲשִׂירוֹת הוּא פְּסֻלָּת וְהוּא רַק בְּשִׁבִיל נָשִׁים
וּקְטִינֵי הַדַּעַת כְּמוֹתָן. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַחֵל וְלֵאָה כִּי כָּל הָעֵשֶׂר וְכוּ'
שֶׁהוּא לֹא בְּשִׁבִיל הַתְּבוּנָנוֹת לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ, הֵינּוּ שֶׁהוּא רַק
בְּשִׁבִיל נָשִׁים וּקְטִינֵי הַדַּעַת אֲבָל: "וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֵלַיךָ
אֱלֹקִים עֲשֵׂה" הֵינּוּ שֶׁאַתָּה צָרִיד לְעֲשִׂירוֹת בְּשִׁבִיל הַתְּבוּנָנוֹת
בְּגִדְלוֹת ה' וּכְנֶגֶד זֶה צָרִיד שְׁלִישׁ בְּקַרְקַע בְּחִינַת: 'אִשָּׁה קַרְקַע
עוֹלָם הִיא' (סְנֵהֲדַרִּין ע"ד). וּשְׁלִישׁ שְׁבִידוֹ הוּא כְּנֶגֶד הָעֲשִׂירוֹת שְׁנֵזְכֹר
אֵצֶל שְׁקָלִים שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּחִינַת: "אֲשֶׁר בִּידוֹ
נִפְּשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ": (אָמַר הַמַּעֲתִיק, נִרְאָה שְׁבִידָה מְבֹאֵר דְּבָרָיו
הַקּוֹדְמִים שְׁכַתְּבִי, שֶׁצָּרִיד שֶׁתִּתְּפֹשֵׁט הִירְאָה עַל כָּל חֲלָקֵי הָעֲשִׂירוֹת, כִּי אִם שֶׁשָּׁם מִדְּבַר
מִמוֹרָא אָב וְאִם אֲבָל הֵלֵא יְדוּעַ כִּי כָּל בְּחִינָה כְּלוּלָה מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, וְעַל כֵּן צָרִיד
שֶׁתִּתְּפֹשֵׁט הִירְאָה עַל הַשְּׁלִישׁ שֶׁבְּפֶרֶק מְטִיא כִּדִּי שִׁיעֲשֵׂה הַמִּשָּׂא וּמִתָּן בְּאִמוּנָה כְּרֵאוּי, וְכֵן
עַל־יְדֵי שֶׁתִּתְּפֹשֵׁט הִירְאָה עַל הַשְּׁלִישׁ שְׁבַקְרַקַּע יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ, שָׂאֵם לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ
בְּעֲשִׂירוֹת בְּשִׁבִיל הַתְּבוּנָנוֹת יִהְיֶה בְּכֻלָּל נָשִׁים וּקְטִינֵי הַדַּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת אִשָּׁה קַרְקַע
עוֹלָם הִיא, וְכֵן עַל־יְדֵי שֶׁתִּתְּפֹשֵׁט הִירְאָה עַל הַשְּׁלִישׁ שְׁבִידוֹ יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁעַל כֵּן אָמְרוּ:
חַז"ל שִׁיְהִיָּה שְׁלִישׁ כְּסֻפּוֹ בִּידוֹ כִּדִּי שִׁיְהִיוּ מְזֻמָּנִים בִּידוֹ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה תְּרַבָּה עִם כְּסֻפּוֹ. כִּי
יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁאִם שְׁכַתְּפֹו בִּידוֹ וְהִיָּצַר הָרַע מִתְּגַבֵּר עָלָיו לְבָלִי לְרַחֵם עַל הָעֲנִי, אֲבָל
הֵלֵא נִפְּשׁוֹ (שֶׁהִיא מִשְׁרֵשׁ אֶחָד עִם כְּסֻפּוֹ בְּחִינַת וְאֵלָיו הוּא נוֹשֵׂא אֶת נִפְּשׁוֹ) (דְּבָרִים
כ"ד טו) כְּמִבְּאֵר בְּדְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּמָקוֹם אַחֵר) הִיא בִּידוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְלָכֵן צָרִיד לְהִרְבּוֹת בְּצְדָקָה כִּדִּי לְכַפֵּר עַל נִפְּשׁוֹ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
בְּשְׁקָלִים לְכַפֵּר עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּחִינַת (אִיּוֹב י"ב י) "אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְּשׁ כָּל חַי"

(וכו':)

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'ססח - אָמַר מִוֹהַרְנֵי"ת זִצְי"ל "לֹא אֶנֶּה מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי אֶחָד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" -
- זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת -

ח הַתְּגִלוֹת הַיְרָאָה הוּא עַל-יְדֵי פְקִידַת עֲקָרוֹת (עֵין פְּנִים), וְכָל מֵה שֶׁנִּפְקְדִין עֲקָרוֹת בְּיוֹתֵר נִתְגַּלָּה הַיְרָאָה בְּיוֹתֵר. וְעַל כֵּן בְּרֵאשִׁי הַשָּׁנָה הָיָה פְקִידַת יִצְחָק שֶׁהוּא תִקְף הַתְּגִלוֹת הַיְרָאָה מְאֹד בְּחִינַת פֶּחַד יִצְחָק, וְכִשְׁנִפְקְדָה שָׁרָה נִפְקְדוּ כַּמָּה עֲקָרוֹת עִמָּה כְּמֵאמֶר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָהּ. וְעַל-יְדֵי יְרָאָה זֹכִין לְאַרְיֵכַת יָמִים בְּחִינַת זָקֵן כַּנ"ל וְעַל כֵּן אָמְרָה שָׁרָה: "כִּי יִלְדֹתִי בֵן לְזָקְנִי" (בְּרֵאשִׁית כ"א ז) כִּי עַל-יְדֵי לֵידַת יִצְחָק שֶׁהוּא הַתְּגִלוֹת הַיְרָאָה עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ אַרְיֵכַת יָמִים בְּחִינַת זָקֵן כַּנ"ל: (אָמַר הַמַּעֲתִיק, וְזָהוּ וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמִים וְהוּ' בְּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל, וְדַרְשׁוּ חַז"ל בְּכָל בְּגִימָטְרִיא בֵּן, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁבָּרְכוּ בְּכֵן הָיָה שֶׁהוּא תִקְף הַתְּגִלוֹת הַיְרָאָה זָכָה לְבְחִינַת זָקֵן וְהַדְרָשׁ וְהַפְּשֹׁט הַכָּל אֶחָד, כִּי כָּבֵד פִּרְשׁ לְעִיל שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּרְכוּ ה' בְּכָל כְּפִשׁוּמוֹ בְּעֲשִׂירוֹת דְקִדְשָׁה נִמְצָא שֶׁהַכֶּתוּב הָיָה מְסוּפּוֹ לְרֵאשׁוֹ מְדַרְשׁ וְכֵן מְרֵאשׁוֹ לְסוּפּוֹ וְהֵבִין:)

סִדְרָה הַיְיִ מִוֹהַרְנֵי"ת הַיְיִ:

וְאָמַר לוֹ תִדַּע שֶׁבְנֵךְ הוּא חוֹלָה מְסֻכָּן מְאֹד בְּתַכְלִית עַד שֶׁכָּבֵד אִי אֶפְשָׁר לָתֵן לוֹ לְתוֹךְ פִּי אֶפְלוֹ טָפָה אַחַת מִסְמָנֵי הָרְפוּאוֹת. אִךְ אִיךְ שֵׁישׁ סְמָנֵי רְפוּאוֹת יִקְרוֹת כְּאַלָּה, אֲשֶׁר צְלוּחִית אַחַת קְטִנָּה מְאֹד עוֹלָה לְסֵךְ אֱלֹפִי אֱלֹפִים, וְצָרִיכִין לְמַלְאֵת חֲבִיּוֹת מְלֵא מִסְמָנֵים הַיְיִקְרִים הָאֱלֹהִים, וְלִקַּח בְּדָלָיִים מְלֵאִים מִסְמָנֵים הָאֱלֹהִים וְלִשְׁפֹךְ עַל בְּנֵךְ הַחוֹלָה. וּמִמִּילָא מוֹבֵן שֶׁכָּל הַסְמָנֵים הַיְיִקְרִים הָאֱלֹהִים יִלְכוּ לְאַבּוֹד לְגַמְרִי, אִךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן יִתְחַזַּק גּוּפוֹ מְעַט עַל-יְדֵי-זֶה. וְאוּלַי מִתּוֹךְ שֵׁישְׁפִּכּוּ עָלָיו הַרְבֵּה כָּל-כָּךְ יִכְנַס לְתוֹךְ פִּי גַם-כֵּן אֵיזָה טָפָה עַל-כָּל-פְּנִים, עַל-יְדֵי-זֶה אֶפְשָׁר שֶׁיְהִיָּה לוֹ רְפוּאָה. וְתִכְף וּמִיד נִתְרַצָּה הַמֶּלֶךְ לָזֶה וְצָוָה לַעֲשׂוֹת כֵּן וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַפָּא הַבֵּן מֶלֶךְ. וְהַנְּמָשֶׁל מוֹבֵן מִמִּילָא שְׁדִיקָא מַחֲמַת שְׁאֲנוּ חוֹלִים מְדַכְּאִים בְּחִלֵי הַנְּפֶשׁ כָּל-כָּךְ רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ. עַל-כֵּן מְכַרַח הַצְּדִיק

הָרוּפָא נְאֻמָּן לְשִׁפְךָ עָלֵינוּ סְמָמָנִים יְקָרִים וְנוֹרָאִים מְאֹד. אַף־עַל־פִּי
 שְׁלֹכְאוּרָה נִרְאָה שְׁכַמְעַט הַכֹּל הוֹלֵךְ לְאַבּוּד חֵם וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־פִּי־
 כֵּן רִיחַ טוֹב קוֹלֵט, וּבְרָבוֹת הַיָּמִים אוֹלֵי נֹזְכָה לְחִטָּף מֵהֶם אֵיזָה
 טָפָה יְקָרָה וְנִפְלְאָה לְתוֹךְ פִּינוּ וּפְנִימֵינוּ, עַד שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה אוֹלֵי
 יֵשׁ תְּקוּהָ לְזָכוֹת לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה בְּרוּחָנִיּוֹת וְגַשְׁמִיּוֹת, אָמֵן כֵּן יְהִי
 רְצוֹן:

ענין המחלוקת שעליו:

שצב (א) אָמַר אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֹא יִחְלְקוּ עָלַי מֵאַחַר שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ
 חֲדָשׁ שְׁעֵדִין לֹא הָלַךְ אָדָם בּוֹ מֵעוֹלָם [מזמן קבלת התורה] וְכוּ',
 אַף־עַל־פִּי שֶׁהוּא דֶרֶךְ יָשָׁן מְאֹד אַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא חֲדָשׁ לְגַמְרֵי:
 שצג (ב) אָמַר אֶפְלוּ אִם הָיָה [הבעל שם טוב והאריז"ל] וְכוּ' בְּעוֹלָם לֹא
 הָיָה יָכוֹל לְהַשְׁתַּוֹּת עִמִּי (וּוְאֵלֶּט עַר זֵיד אוֹיֵךְ נִיט גִּיקָאֲנִט אוֹיִם גְּלִיִּכְעַן מִיט
 מִיר. מִיט מִיר גְּלִיִּיךְ אוֹיִם קוֹמְעַן):

שצד (ג) אָמַר יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁאִין מַכִּירִים אוֹתִי כָּלֵל וְחוֹלְקִין עָלַי.
 וְאָמַר שְׁאִיתָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (שְׁמוֹת י"ז) עַל פָּסוּק "הִבָּה נְתַחֲכֶמָה
 לוּ", וְכִי תַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שְׁפַרְעָה הָלַךְ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד וְאָמַר לוֹ
 הִבָּה נְתַחֲכֶמָה, אֵלֶּא שְׁהַכְּנִים בְּתוֹךְ לְבָבְם וְכוּ' עֵינֵי שָׁם:

סדר לקווי עיצות היומני:

כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְקַשֵּׁר אֶת לְבוֹ לְדַעְתּוֹ. כִּי כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יוֹדֵעַ
 שְׁיֵשׁ אֱלֹקִים בְּכָלֵל, וְכִפִּי הַדַּעַת הַזֶּה בּוֹדְאֵי הָיָה רָאוּי שְׁיִתְּבַטְּלוּ
 כָּל תַּאֲוֹתָיו וּמַדּוֹתָיו הָרָעִים, אֲבָל הָרָשָׁעִים הֵם בְּרִשׁוֹת לְבָן, וְכָל
 הַתַּאֲוֹת וּמַדּוֹת הֵם בְּלֵב. עַל־כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְרַאוֹת לְקַשֵּׁר לְבוֹ
 לְדַעְתּוֹ, שְׁיִהְיֶה לְבוֹ בְּרִשׁוֹתָיו, שְׁיִהְיֶה כּוֹפֶה אֶת לְבוֹ וְתַאֲוֹתָיו אֶל
 הַדַּעַת הַזֶּה, שְׁיִוָּדַע מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָלֵל, שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בְּזַעַר מַלְוֵה רֵצִי"ל "לֹא צָרִיךְ לַעֲזֹב מִקֻּוּהָ שֶׁדָּרָךְ לַעֲזֹב מִסִּפְרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל"»
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הַצִּדָּקָה וְנִצְחָתִי וְנִצְחָה שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

עד שישבר ויבטל כל התאוות על ידי הידיעה הזאת, ועל ידי זה יזכה לאור האהבה שבדעת שהוא אור הגנוז, שהיא תורה הגנוזה והצדיקים הגנוזים (שם).

כח חכמה הוא שרש כל הדברים, לכן צריך כל אחד לשמר את שכלו משכליות היצונית, כי עקר החכמה לקנות שלמות אינם רק חכמת אלהות, ושאר חכמות הם רק חכמות בטלות ואינם חכמות כלל (שם לה).

כו בשעת הולדה השכל מצמצם אצל כל אחד ואחד. וכשמתחילין להשתמש בו בהתבוננות בעבודת השם יתברך, אזי שכלו הולך וגדל; וכשאדם מכניס בתוך שכלו מחשבות היצונית, הם חכמות היצונית, אזי נתמעט קדשת שכלו כפי המקום של חכמה היצונית, ועל זה השכל החיצון מתלקטים ומתחברים כל המדות רעות ומגנות (שם).

כז על כן צריך כל אדם לשמר מאד את שכלו ומחשבתו, שלא יכנס בתוך מחשבתו שום מחשבה היצונית ולא שום חכמה היצונית. וזה עקר התשובה והתקון על כל העונות, כשמתגבר לגרש כל המחשבות היצונית מדעתו ושכלו. כי השכל הוא הנשמה, וכשמקדש שכלו, הינו נשמתו, על ידי זה מגביה ומשיב הכל לשרשו, וזה עקר התשובה (שם).

כח וכשאדם שומר את עצמו משכליות היצונית, לא זו אף זו, שצריך לחדש השכל בכל עת, ובזה מחדש נשמתו, כי השכל היא הנשמה (שם).

כט עקר התגברות היצר הרע, שהוא בחינת נחש הקדמוני, הוא על התלמידים חכמים והלומדים, שיש להם דעת גדול ביותר, כי אחריהם הוא כרוך תמיד להתטאם, מחמת שיש להם נשמה

גְבוּהָהּ בְיוֹתֵר, שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶל. וְהֶעֱקָר לְשֹׁמֵר אֶת הַמַּחֲשָׁבָה מְאֹד מִמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת, כִּי עֲלֵיהֶם הוּא כָּל בְּנֵינוּ שֶׁל הַיֵּצֶר הָרָע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן (שם).

סדר שיחות הר"ן היומיות:

להתרחק מחקירות ולהתחזק באמונה

רָטַז עַיִן אֲלֵשִׁידָּךְ עַל מִשְׁלִי וּבִפְרָט בְּקַפִּיטָל ז' בְּדָרְךָ שְׁלִישֵׁי שָׁם מִרְחִיב הַדְּבֹר וְהַאֲזַחֲרָה לְהִתְרַחֵק מֵהֶם וְעַיִן שָׁם, כִּי מְדַבֵּר שָׁם בְּדָרְךָ צַחוֹת וְנִפְלָא, וּמִסְבִּיר הַדְּבָר אִידָּךְ הֵם מְטַעִים אֶת הָעוֹלָם, שֶׁבְּתַחֲלָה אֵינָם מְגַלִּים הָאֲפִיקוֹרְסוֹת וְהַכְּפִירוֹת שֶׁלָּהֶם, רַק מֵרְאִים הַמְּתִיקוֹת הַמְּדַמָּה הַנִּרְאָה בְּתַחֲלָה בְּדַרְכֵיהֶם הָרָעִים עַיִן שָׁם וְזֶהוּ "כִּי נִפְתַּת הַטַּפְּנָה שְׁפָתַי זָרָה" (מִשְׁלֵי הִיג) וְכוּ' וּפִירֵשׁ רַש"י אֲפִיקוֹרְסוֹת "וְאַחֲרֵיתָהּ מָרָה כְּלַעֲנָה" כּוּ' עַיִן שָׁם וְהַכֶּלֶל שֶׁכָּל הַאֲזַחֲרוֹת שֶׁל מִשְׁלִי לְהִתְרַחֵק מֵאִשָּׁה זָרָה כּוֹנְנָתוֹ עַל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁנִּקְרָאת אִשָּׁה זָרָה כְּנֶגֶד חֲכָמַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת אִשָּׁת חַיִל (עַיִן מִשְׁלֵי לֹא־י), וְכִי שֶׁבָּקִי בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם וְאִידָּךְ הֵם מְטַעִין אֶת הָעוֹלָם, בְּפְרָט בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁהֵם מְחַנְּכִין אוֹתָן בַּחֲנוּף הָרָע וְהַמֵּר שֶׁלָּהֶם, הֵם מִמָּשׁ כְּמוֹ אִשָּׁה הַמְּנַאֲפֶת הַמְּקַשְׁטֶת עֲצָמָה וּמְדַבֵּרַת דְּבָרֵי חַן וּבְתַחֲלָה אֵינָה מְגַלָּה זְדוּן לְבָהּ וּמֵרְאִית עֲצָמָה כְּכִשְׂרָה עַד אֲשֶׁר הִיא מְטַעֶת כָּל מִי שֶׁנִּפְתַּת אַחֲרֶיהָ כְּמוֹ כֵּן מִמָּשׁ הֵם דַּרְכֵיהֶם הָרָעִים לְמִי שִׁיּוֹדֵעַ מְעַט מְדַרְכֵיהֶם וְעַל קֶטֶב מִשָּׁל זֶה סוּבֵב רַב סֵפֶר מִשְׁלֵי וְכָל מְקוֹם שֶׁקוֹרָא כְּסִיל וּפְתִי הַמְּהַפְּכִים אֲרָחוֹת יֵשֶׁר (מִשְׁלֵי בִיג) וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כָּל כּוֹנְנָתוֹ עַל אֱלוֹ הַחֲכָמִים לְהַרְעֵ שֶׁנִּקְרָאוּ כְּסִילִים וּפְתָאִים כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי כוִיב): "רְאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכֶסֶל מִמֶּנּוּ" וְכָתִיב (יִשְׁעִיָה חִכָּא):

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'טעב ׀ צאמער מלוהרנ"ת זצ"ל ׀ צאך צאני מקוזה שדך צאחד מספרי רבנו יהיה תיקון רבנ"י ׀
׀ צאמער ׀ חק נתן ולא יעבור ׀ יצא לאור ע"י הוצאת ׀ נצחתי ואנצח ׀ שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

"הוּי חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם" וְאִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיךְ בְּזֶה כִּי הֵם אוֹמְרִים
בְּהֶפְךָ מִמֶּשׁ, וּמְבִיאִים רְאָיָה מִמִּשְׁלֵי דִיקָא וּמִשְׁאָר כְּתָבֵי קִדְשׁ
לְדַרְכֵיהֶם הֲרָעִים כִּי תוֹרַתְנוּ הִקְדוּשָׁה יֵשׁ בָּהּ סֵם חַיִּים לְמִי
שְׂזוֹכָה, וְלֹא זָכָה נַעֲשִׂית לּוֹ סֵם מוֹת כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (יוֹמָא
עב:) עַל פְּסוּק (דְּבָרִים דִּמ"ד): "אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה", וּכְתִיב (הוֹשֵׁעַ ידִי):
"כִּי יִשְׁרִים דְּרָכֵי ה' צְדִיקִים יִלְכוּ בָם וּפּוֹשְׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם" עַל כֵּן
לְחַמַּת־עֵקֶשׁ לִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם הֲרָעִים לֹא יוֹעִילוּ רַב הַדְּבָרִים,
וְלִהְחַפֵּץ בְּאַמֶּת יִסְפִּיקוּ דְּבָרֵינוּ אֱלֹוֹ לְחִזְק נַפְשׁוֹ וְדַעַתּוֹ לְעַמּוֹד
כְּעַמּוֹד בְּרוֹזל נְגָדָם וּלְשַׁבֵּר מִתְלַעוֹת עוֹל (אִיּוֹב כטִיז) וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יִגְלֶה הָאֱמֶת בְּמַהֲרָה אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

סִדְרַ שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(יז) אֵין חֲמוֹר יוֹצֵא בְּמַרְדְּעַת בּוֹזֵם שְׂאִינָה קְשׁוּרָה לּוֹ מַע"ש וְלֹא
בּוֹזֵג וְאַעֲפ"י שֶׁהוּא פְּקוּק וְלֹא בְּסוּלָם שְׂבִצוּאָרוֹ וְהֵן לּוֹחֹת
שְׂקוּשְׂרִים סְבִיב צוּאָרוֹ שְׂלֹא יַחֲכֵךְ מַכְתּוֹ וְלֹא בְּרַצוּעָה שְׂבִרְגְלוֹ
וְהוּא כְּמִין טְבַעַת עֵבֶה שְׂעוּשִׁים מִקֶּשׁ וּקוּשְׂרִים בְּרַגְלֵי הַבְּהֵמָה
שְׂפַסְפִּיעוֹתֶיהָ קְצָרוֹת וּמַכָּה רַגְלֶיהָ זוֹ בּוֹזֵעוּשִׁים לָהּ זֶה לְהַגִּין שְׂלֹא
תַכָּה זוֹ בּוֹזֵעוּשִׁים וְאֵין הַתְּרַנְּגוּלִים יוֹצֵאִים בְּחוּטִים שְׂקוּשְׂרִים בְּרַגְלֵיהֶם
לְסִימָן וְלֹא בְּרַצוּעָה שְׂקוּשְׂרִים בְּרַגְלֵיהֶם כְּדִי שְׂלֹא יִשְׂבְּרוּ הַכְּלִים
וְאֵין הָאֵילִים יוֹצֵאִים בְּעַגְלָה שְׂתַחַת אֱלִוִּיתֵיהֶם שְׂעוּשִׁים לָהֶם כֵּן
כְּדִי שְׂלֹא תִהְיֶה הָאֵלִיהָ נְגַרְרַת בְּאַרְץ וְאֵין הָעֵזִים יוֹצֵאִים בְּעֵץ
יְדוּעַ שְׂנוֹתָנִים בְּחוּטְמֵיהֶם כְּדִי שִׂיתַעֲטִשׁוּ וַיִּפְלוּ תוֹלְעִים
שְׂבִרְאִשֵׁיהֶם וְלֹא הָעַגְלָה בְּעוֹל קֶטֶן שְׂנוֹתָנִים עַל צוּאָרָה וְלֹא בּוֹזֵם
שְׂמִנִּיחִים בְּחוּטְמוֹ שֶׁל עַגְלָה כְּדִי שְׂלֹא יִינַק וְלֹא פָרָה בְּעוֹר שְׂנוֹתָנִים
עַל דְּדִיָּה שְׂלֹא יִינַקוּ הַשְּׂרָצִים וְלֹא בְּרַצוּעָה שְׂבִין קַרְנֵיהָ בֵּין אִם
הִיא לְשִׁימוֹר בֵּין אִם הִיא לְנוֹי וְלֹא תַצֵּא פָרָה אִו שׁוֹר בְּחַבֵּל

שבצוארה לפי שאינה צריכה שמירה אבל עגלים מותרים לפי שהם מורדים בקל: הגה הבהמה יוצאה בקמיע מומחה לבהמה אבל לא בשאינה מומחה אע"פ שהיא מומחה לאדם (ב"י ור' ירוחם ח"י ורמב"ם פ"ב): (יח) אין רוכבין ע"ג בהמה ולא נתלים עליה ואפילו בצדה אסור להשתמש אבל צדי צדדין כגון שדבר אחד מונח על צדה והוא משתמש בו מותר ואם עלה עליה אפילו במזיד ירד משום צער בעלי חיים ומטעם זה פורקין משאוי שעליה כיצד עושה מכנים ראשו תחת המשאוי ומסלקו לצד אחר והוא נופל מאליו: הגה ואסור לישוב על קרון שהא"י מנהיגו בשבת משום שמשתמש בבהמה גם שלא יחתוך זמורה (תוס' והרא"ש ר"פ מי שהוציאוהו ומרדכי פ"ק דשבת והגהות עירובין וב"י בשם סמ"ג): (יט) בהמה שנפלה לאמת המים אם המים עמוקים ומפני כך אינו יכול לפרנסם במקומם מביא כרים וכסתות ונותן תחתיה משום צער בעלי חיים אע"פ שמבטל כלי מהיכנו: דין קירוד בהמה בשבת כמו ביו"ט (מרדכי פ"ב דביצה) (ועיין לעיל סימן תק"ג ס"ב): (כ) מותר לומר לאינו יהודי לחלוב בהמתו בשבת משום צער בעלי חיים שהחלב מצערה והחלב אסור בו ביום ויש אומרים שצריך לקנותו מן האיני יהודי בדבר מועט שלא יהא נראה כחולב לצורך ישראל: (כא) גבינות שעושות השפחות מעצמן מחלב של ישראל מותר כיון שאינו אומר להן שיעשו: (כב) מי שיש לו נער אינו יהודי ורוכב על הבהמה בשבת כשמוליכה להשקותה א"צ למונעו שהחי נושא את עצמו אבל צריך למונעו שלא יתן עליה בגדיו ולא שום דבר: (כג) מותר למסור סוס או פרד או חמור לרועה אינו יהודי ואע"פ שהאינו יהודי משתמש בהם בשבת אין בכך כלום כיון דשלא מדעת ישראל הוא עושה ואינו ממתין לשכירות ממנו ואם רואהו

משתמש בה בשבת מוחה בידו: הגה וכ"ש דאין לחוש שהרועה יוציא אותם חוץ לתחום דהא תחומין דרבנן (הגמ"ר דקדושין):

סימן שו (א) ממצוא חפצך חפצך אסורים אפילו בדבר שאינו עושה שום מלאכה כגון שמעיין נכסיו לראות מה צריך למחר או לילך לפתח המדינה כדי שימחר לצאת בלילה למרחץ וכן אין מחשיכים על התחום לשכור פועלים: הגה והוא הדין דאסור לטייל למצוא סוס או ספינה או קרון לצאת בו (מרדכי ס"פ מי שהחשיך) אבל מחשיך על התחום להביא בהמתו ויש אומרים שאם אין הבהמה יכולה לילך ברגלים כגון שהוא טלה קטן אינו רשאי להחשיך דאינו רשאי להביא דאסור לטלטל בעלי חיים שהם מוקצים: (ב) היתה בהמתו עומדת חוץ לתחום יכול לקרות לה כדי שתבוא:

סדר לקוטי תפלות היימני:

תשצו: וזבני להכלל בתוך נשמת משה רבנו עליו השלום שהוא בבחינת שתיקה, ואזכה להרגיל עצמי בשתיקה, לקיים דברי חכמינו זכרונם לברכה שאמרו סיג לחכמה שתיקה, ואמרו ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה ואזכה לשתק גם במחשבה בכל מקום שאני צריך לשתק ובכל עת שבאים עלי מחשבות המבלבלים את המח, ובפרט בלבולי אמונה, אזכה לחריש ולשתק "ואהיה כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות, כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו" ולא אתחיל להפך דעתי ולהטות מחשבותי להשיב שום דבר במחשבה על כל הטעותים והבלבולים והעקמימות והמבוכות העולים על המח והלב, רק אזכה לחריש ולשתק לגמרי גם במחשבותי, ולעלות ולהכלל בשתיקה העליונה שלמעלה שהיא מקור האמונה הקדושה ועל ידי זה תתחזק אמונותי ודעתי ולבבי

בשלמות בהתחזקות והתאמצות גדול דקדושה ועל ידי זה יתבטלו
 ממילא כל המבוכות וכל הבלבולים והקשיות שבְּעוֹלָם, ויתרחקו
 ממני כל מיני מחשבות זרות והרהורים שבְּעוֹלָם, על ידי
 השתיקה הקדושה לבד, הן הרהורים של פגם אמונה חס ושלום,
 והן הרהורי נאוף ושאר תאוות, והן מחשבות זרות שבתפלה ועסק
 התורה הקדושה, והן שאר כל המחשבות רעות וזרות ובלבולים
 ועקמימיות שבלב המונעין מן הקדושה באמת, כָּלֵם יתרחקו
 ויתבטלו ממני לגמרי בבטול גמור על ידי השתיקה האמתית
 לבד כי אתה יודע חלישותנו כעת, שאין לנו שום עצה ותחבולה
 נגדם, ואין אנו יכולים להשיב שום תשובה על כל הבלבולים
 הרבים האלה למגדול ועד קטן, שעומדים עלינו ומסבבים אותנו
 בכל עת ורגע, רק עליה לבד אנו נשענים ונסמכים, ועל כח וזכות
 הצדיקי אמת שהם בבחינת שתיקה זכנו שנזכה להכלל בהם
 ולילך בדרכיהם באמת, ולהמשיך עלינו אור קדשת השתיקה
 שלהם, כי עינינו תלויות אליה לבד:

תשצח: ונשב וניחל ונצפה לרחמיך, אשר טמון לבריותיך, כמו
 שכתוב: "טוב ויחיל ודומם לתשועת ה' אך אל אלקים דומיה
 נפשי, ממנו ישועתי אך לאלקים דומי נפשי כי ממנו תקותי, כי
 אין מלה בלשוני הן ה' ידעת כלה אליך נשאתי את עיני, היושבי
 בשמים אליך ה' נפשי אשא פרשתי ידי כל היום נפשי בארץ
 עיפה לך סלה כי לך ה' הוחרתי, אתה תענה ה' אלקי אשא עיני
 אל ההרים, מאין יבא עזרי עזרי מעם ה', עושה שמים וארץ"
 ויקים בנו מקרא שכתוב: "ויאמר משה אל העם אל תיראו,
 התיצבו וראו את ישועת ה', אשר יעשה לכם היום, כי אשר
 ראיתם את מצרים היום, לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם ה'

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'סעו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְלַחֵם לָכֶם, וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן אֶל תַּעֲזֹבְנֵי ה', אֱלֹקֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי,
חֹשֶׁה לְעִזְרָתִי ה' תִּשׁוּעָתִי יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ,
ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי, אָמֵן וְאָמֵן:

תַּפְּלָה סָה תִּשְׁלַט: אֶחָד יַחִיד וּמִיָּחָד, הָיָה הַזֶּה וַיְהִי, זַכַּי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָל בְּאַחַד־וְאֶחָד בְּאַמֶּת, אֲנִי מְלֹא
רַחֲמִים זַכַּי וְעִזְרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁאֲזֹכָה לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת,
לְסִגְרָה וְלְסִתָּם עֵינַי מִחִיזוֹ דְּהָאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי, לְהַעֲצִים וְלְסִגְרָה עֵינַי
בְּחִזְקָה מְאֹד, לְבִלִּי לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו
וְאַהֲיָה בְּזֶה הָעוֹלָם כְּעוֹר וְסוּמָא מִמָּשׁ, שְׁלֹא יְהִיָּה לִי שׁוּם רְאִיָּה
וְהִסְתַּכְּלוֹת וְהַבְּטָה בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, רַק אֲזַכָּה לְכוּן אֶת עֵינַי וְדַעְתִּי
וְשַׁכְּלִי לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִית הַנְּצָחִית, עַד
שְׁאֲזַכָּה לֵידַע וּלְהַבִּין בְּאַמֶּת טוֹבָה הָאֱמֶתִית, וְאַזְכָּה לְדַעַת בְּאַמֶּת
שְׂאִין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק כְּלוֹ טוֹב וְחֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבֵּה לְהַטִּיב
עִם כָּל בָּשָׂר בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כִּי כּוֹנֵן־הוּא לְטוֹבָה תָּמִיד, כִּי אַתָּה
חָפֵץ לְזַכּוֹת אֹתָנוּ לְהַבְיָאֵנוּ לְתְּכֵלִית הָאֱמֶתִית לְחַיִּים נְצָחִיִּים,
וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת מְלֹא שְׂמֵחָה תָּמִיד:

תַּת: אֲנִי נֹרָא קְדוֹשׁ תַּצִּילֵנִי מְצָרָה, וְתַהֲיָה עִמִּי תָּמִיד בְּכָל עֵת
וְתַעֲזֹרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עֵת שְׂתִּשְׁלַח עָלַי יְסוּרֵי־חַס וְשָׁלוֹם עַל פִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ וּדְרָכֶיךָ הַטוֹבִים, שְׂתַתֵּן לִי כַח וְשַׁכְּלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל
הַתְּכֵלִית הָאֱמֶתִית עַל הַתְּכֵלִית הַטוֹב שֶׁל הַיְסוּרִין וְאַזְכָּה לְהַכְּלִיל בְּךָ
בְּאַמֶּת בְּשַׁעַת הַיְסוּרִין, וְאַבְטִל עַצְמִי לְגַמְרֵי וְאַסְתָּם עֵינַי מִחִזוֹ
דְּהָאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי, שְׁאֲזַכָּה לְסִגְרָה וְלְהַעֲצִים עֵינַי מִתַּאֲוֹת עוֹלָם
הַזֶּה וְהַבְּלִי בְּכַח וּגְבוּרָה גְדוֹלָה, עַד שְׁאֲזַכָּה לְרַאוֹת לְמִרְחוֹק
לְהִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית הַטוֹב הַנְּצָחִית שֶׁיִּגִּיעַ לִי עַל־יְדֵי הַיְסוּרִין, עַד
שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ אֲצִלִּי כָּל הַיְסוּרִין לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי־זֶה: